

Versenyfutás a petróleumért

A nemzetközi helyzet egyre élesebbé válik. A nagyhatalmak között fönnálló ellentétek fenyegető kirobbanása veszélybe sodorhatja az egész emberiséget. Nem szándékozunk jóslásokba bocsátkozni az összeütközés kimenetelét illetőleg, csak egyetlen kérdést akarunk megvilágítani, amely döntő módon befolyásolja a fegyveres összecsapás folyamatát és annak végeredményét.

Egy osztrák tábornok mondta kb. négyszáz évvel ezelőtt, hogy a háborúhoz három dolog szükséges: pénz, pénz és pénz. Ez az állítás ma is teljes mértékben érvényes, de hozzá kell fűznünk, hogy a petróleum ugyanolyan fontossá lett, mint a pénz.

Az imperialista nagyhatalmak közül a petróleum hiányát legjobban Németország érzi. Ezt a hadviseléshez oly nélkülözhetetlen anyagot a Harmadik Birodalom különböző módon igyekszik megszerezni, illetve pótolni. A német bevétel tekintélyes részét a petróleum képezi, amit nagyobbára a jövő céljaira fölraktároznak. De lehetetlen annyi petróleumot elraktározni, amennyi egy modern háborúhoz elegendő lenne. Másrészt szénből igrkeznek petróleumot előállítani, de ez sem elég.

Ebben a szükségben Németországnak kapóra jött Mekszikó ismert összeütközése Angliával és az Északamerikai Egyesült Államokkal és meg akarta szerezni a mekszikói petróleumot. Azonban, mivel sem Németország, sem Itália nem rendelkezik megfelelő számú petróleumszállító hajóval; a szállítás lebirhatatlan nehézségekbe ütközött, azonkívül a nemrégiben létrejött megegyezés, amit az angol és amerikai kormányokkal a mekszikói kormány kötött, az egész mekszikói petróleumtermelést a brit és amerikai piacokra irányítja. Így a mekszikói olajmezők a tengely számára elvesztek. De megmaradt Románia. Itt vannak Európa leggazdagabb petróleumforrásai. A közelmúltban kötött német-román kereskedelmi szerződéssel Németország a maga számára biztosította a román petróleum egy részét. De a dolog itt sem lehet símán. A romániai kutak 90%-a angol, francia és holland kezében van és ezt az említett szerződés is elismeri. Németország csak az új, a jövőben fúrandó kutakra számíthat. Vegyük ehhez, hogy a romániai petróleummezők a szakértők szerint közel vannak a kiapadáshoz és a termelés csökken.

Még akkor is, ha az egész romániai termelés Németországé lenne (Románia elfoglalása esetén), az sem fedezné a Harmadik Birodalom tizenötmillió tonnát kitevő hadi szükségleteit.

Minden más fontos mozzanatot figyelmen kívül hagyva, megállapíthatjuk, hogy a petróleum hiánya nagy mértékben csökkenti a tengely hadi készültségét és háborús kilátásait, a petróleumforrásokkal rendelkező és békére törekvő demokratikus hatalmakkal szemben.

László Endre